

УДК 378.147

ІЄРАРХІЧНО-РІВНЕВА МОДЕЛЬ ДИДАКТИЧНОЇ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ТА ЇЇ ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ТА БЛОКИ

Малихіна С.В.

Національний транспортний університет

В статті розглянуто уявлення про ієрархічно-рівневу модель дидактичної інтенсифікації навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів, як сукупність певних компонентів та блоків. Представлено структурні компоненти та структурні блоки дидактичної інтенсифікації навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів. Детально розкрито сутнісні характеристики кожного блоку ієрархічно-рівневої моделі дидактичної інтенсифікації.

Ключові слова: ієрархічно-рівнева модель дидактичної інтенсифікації навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів, функціонально-структурні компоненти ієрархічно-рівневої моделі, навчальна діяльність, студенти вищих навчальних закладів

Постановка проблеми. Вища освіта – динамічна система, і зміст та програма інтенсифікаційних дій визначаються лише орієнтовно, оскільки реальний навчальний процес вищого закладу освіти перебуває у залежності від багатьох чинників, і під впливом соціально-економічних, політичних реалій постійно відбуваються зміни. Та безперечним залишається факт підпорядкування інтенсифікаційних процесів єдиній меті – формування студента як особистості-професіонала шляхом поступового входження у соціальне та професійне середовище, розвиток особистості, яка в подальшому здатна розкрити свої здібності і таланти у професійній сфері, збагатити особистий та соціальний досвід новими надбаннями.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні дослідження, щодо функціонування вищої освіти в роботах В. Байденко, В. Базилевича, Т. Белова, В. Білик, В. Буряка, С. Мочерного та інших науковців доводять необхідність виникнення та функціонування освітніх систем у якості інтенсифікації навчального процесу в абсолютній більшості можливих напрямків. Тож потреба здійснення інтенсифікаційних процесів є невідкладною проблемою сьогодення.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Високий рівень складності пропонованої ієрархічно-рівневої моделі, стохастичний характер процесів, що досліджують ся та точковий характером вимірів функцій стану інтенсифікації, наявність неконтрольованих впливів, а також ряд інших факторів призводить до значних ускладнень при практичному застосуванні ієрархічно-рівневої моделі. З метою усунення негативних впливів ми пропонуємо розглянути кожен структурний компонент та блок окремо.

Постановка цілей статті. Метою даної статті є аналіз та обґрунтування функціонально-структурних компонентів та блоків ієрархічно-рівневої моделі дидактичної інтенсифікації навчальної діяльності студентів.

Виклад основного матеріалу. Ієрархічно-рівнева модель інтенсифікації навчальної діяльності студентів являє собою систему, що має структурні і функціональні компоненти. Структурні компоненти представлені такими блоками: цільовим; змістовим, методичним; блоком контролю та оцінки результатів інтенсифікаційних процесів.

Функціональна частина моделі містить такі компоненти, що органічно випливають з природи

моделювання навчальної діяльності і пов'язані з усіма структурними блоками: інструментальний, дидактико-комунікативний, блок самоорганізації.

Зазначимо, що у межах ієрархічно-рівневої моделі дидактичні умови відіграють роль твердого чинника, своєрідного двигуна, який активує всю модель у напрямі здійснення інтенсифікації навчальної діяльності, сприяє досягненню найближчих і перспективних цілей навчання студента у вищому навчальному закладі.

Функціонально-структурні компоненти ієрархічно-рівневої моделі розробляються з урахуванням тенденцій розвитку вищої професійної освіти. Ми також зважимо на зауваження сучасних учених (О. Заболотська [1]) про те, що активізація процесу професійного становлення майбутнього професіонала-фахівця передбачає: психологізацію професійної підготовки студента, що дозволить забезпечити вплив на психічні сфери, формування цілісної індивідуальності (становлення індивідуальності у процесі професійної підготовки буде більш ефективним і гармонійним, чим більшим буде опертя на самоактуалізацію внутрішніх сил студента, тим більше стимулюватиметься функціонування екзистенційної та регулятивної сфер з метою активізації усіх потенцій людини та її прагнення до саморозвитку), розвиток індивідуальності студента на основі спеціальних ситуацій, що дозволять йому опанувати певну позицію, у якій поряд з інтелектуальною, мотиваційною та предметно-практичною сферами, більш активніше функціонуватимуть екзистенційна, регулятивна й емоційна сфери індивідуальності; зміни позицій студента під час професійної підготовки, структурування взаємодії викладача й студента, що визначається єдиною професійною основою двох суб'єктів педагогічної діяльності – викладача й майбутньої діяльності студента: цільовизначення – цілездійснення – ціле ствердження [1].

ЦІЛЬОВИЙ БЛОК. Практика реформування вітчизняної освітньої системи свідчить про те, що затвердження пріоритетного значення вищої освіти як провідного фактору формування людського капіталу та інноваційного розвитку економіки значною мірою залежить від удосконалення та оновлення процесу навчання у відповідності з потребами «економіки знань». Мета інтенсифікувати навчальний процес, а в ньому – саме навчальну діяльність студента, – безпосередньо

пов'язана з глобальними макроекономічними завданнями української спільноти. Тож ієрархічно-рівнева модель дидактичної інтенсифікації об'єднує у своїй структурі загальні освітні цілі функціонування вищих навчальних закладів у системі вітчизняної освіти, цілі професійної підготовки студента у певному вищому навчальному закладі, цілі предметної підготовки. У відповідності до загальної структури навчальної діяльності та змістово-процесуальної структури інтенсифікації навчальної діяльності студентів у напрямках інтенсифікації планування навчальної діяльності та управління НД також виокремлюємо: врахування державних вимог та чинних стандартів вищої освіти, превентивний моніторинг та здійснення на цій основі загального прогнозування інтенсифікаційних упливів.

Інтенсифікація навчальної діяльності у своїх цільових установках спирається на врахування не лише дидактичних закономірностей і принципів, а й психологічних чинників, адже студент є об'єктом інтенсифікаційних упливів і одночасно суб'єктом навчальної діяльності. Досягнення студентом мети навчальної діяльності (загальної та часткових) потребує поступового розв'язання низки взаємопов'язаних завдань. Для досягнення цього студент повинен сприйняти мету інтенсифікації навчальної діяльності як особистісну потребу, усвідомити (за допомогою викладача) основні способи досягнення цієї мети, спланувати свою діяльність, і у подальшому поєднувати зовнішній та внутрішній контроль над ходом навчальної діяльності, зважаючи на те, що навчальна діяльність – це лише частина освіти.

ЗМІСТОВИЙ БЛОК. «Тенденції розвитку світової економіки переконливо свідчать, що в Україні не може бути іншого шляху прогресу, ніж формування економіки, заснованої на знаннях, тобто економіки інноваційно-інтелектуального типу» [2, с. 37], зазначають сучасні економісти (О. Кириченко, Ю. Неговська, А. Чухно). Інтелектуальний капітал, на відміну від фінансового, має тенденцію і можливість стрибкоподібного приросту, що робить його головною особливістю нашого часу. Забезпечити у подальшому такий «стрибкоподібний приріст» цілком можливо, інтенсифікувавши у період перебування молоді людини у вищому навчальному закладі навчальну діяльність у її різноманітних формах та виявах. Зупинимося детальніше на цьому питанні.

Для інтенсифікації навчальної діяльності студентів треба не тільки зробити більш напруженими цілі і посилити мотивацію навчання (див. попередній блок). Певні зміни необхідно внести у зміст освіти. У психолого-педагогічних дослідженнях останнього часу надається велике значення новим підходам до відбору і структурування змісту основ наук, щоб зробити більш продуктивним процес навчання. У межах змістового блоку доцільні заходи для підвищення інформативної ємкості навчального змісту, а саме: варто здійснювати більш ретельний відбір знань, умінь і навичок за такими критеріями, як наукова повнота, теоретична і практична значущість, відповідність віковим можливостям та індивідуальним особливостям студентів, відповідність наявного часу; відповідність навчального матеріалу новітньому міжнародному досвіду, новітній соціально-економічній ситуації, навчально-матеріальній базі закладу та іншим умовам навчання; здійснювати роботу по виокремленню основних понять, зако-

нів, теорій, умінь, навичок; викладач повинен активно спиратися на зміст раніше вивченого, дані інших навчальних предметів, що сприятиме більш усвідомленому засвоєнню змісту освіти. Посилення взаємозв'язків такого виду дозволяє формувати міжпредметне мислення, орієнтоване на засвоєння цілісної картини світу; неослабну увагу варто приділяти формуванню і підтримці у студентів загальнонавчальних умінь і навичок. Наявність таких навичок дозволяє засвоювати більший обсяг навчальної інформації за менший час.

Інтенсифікація навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів здійснюється на ґрунті активації сучасних дидактичних інновацій. Під інноваціями «маються на увазі такі перетворення в системі вищої освіти, які спрямовані на забезпечення сучасної якості освіти на основі збереження його фундаментальності та відповідності актуальним і перспективним потребам особистості, суспільства і держави» (О. Павлова [5, с. 10]).

МЕТОДИЧНИЙ БЛОК. У межах методичного блоку ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів пропонуємо методику інтенсифікації раціональних навчально-пізнавальних дій. В основі цієї методики – процедура згортання знань в дидактичну одиницю, яка і надає можливість студентам освоювати на гранично допустимому рівні узагальненими способами дій у певному різновиді задач або певній темі (розділі програми), що належать окремій галузі знань. Теоретичну основу запропонованого алгоритму інтенсифікації структури та змісту навчального матеріалу визначаємо, виходячи з рекомендацій Г. Околелова, А. Хуторського та інших науковців.

В основі інтенсифікаційних дій – такі процедури: розбиття змісту навчальної дисципліни на окремі елементи, цілісна система яких збігається з її повним змістом; проектування матриці взаємозв'язків елементів змісту дисципліни з метою виокремлення провідних, стрижневих положень, понять, взаємозв'язків; моделювання професійно значущої навчальної інформації у наочній (символічній, графічній тощо) формі; присвоєння та перетворення професійно значущих знань; формування структур найбільш загальних способів навчально-пізнавальної діяльності; побудова системи індивідуальних завдань з поступовим ускладненням змісту та прийомів розв'язання («наторощування труднощів») та «розгортання» дидактичної одиниці; моніторинг викладачем загальних способів і прийомів розв'язання певного класу навчальних, навчально-професійних завдань.

Якщо за елементи змісту дисципліни приймаються її програмні питання, то система провідних знань цієї дисципліни формується за допомогою матриці взаємозв'язків, причому позначка про взаємозв'язок елементів змісту фіксується тільки лише один раз. Накопичення таких позначок-взаємозв'язків є свідченням важливості розуміння змісту конкретного розділу дисципліни або навіть всієї дисципліни в цілому. Тому такий елемент з повною підставою можна зарахувати до системи провідних знань і дидактичної одиниці. Це і дозволяє виділити зі складу наукової дисципліни матрицю, що включає фундаментальні поняття і загальні способи дій в їх логічних взаємозв'язках. Така матриця з дидактичних одиниць істотно відрізняється в плані упорядкування від звичайного тематично-

го структурування, прийнятого в сучасних навчальних програмах.

Інтенсифікаційні дії за матрицею інтенсифікації призводять до виокремлення загальних властивостей, провідних принципів, ключових ідей даної галузі знань; здійснюється проектування цих взаємозв'язків, оволодіння способами переходу від загальних теоретичних знань, загальної теоретичної навчальної інформації до її конкретизації і навпаки. Матриця дидактичної інтенсифікації вимагає застосування комплексних активних методів навчання, спроектованих з урахуванням факторів інтенсифікації навчальної діяльності.

ДИДАКТИКО-КОМУНІКАТИВНИЙ блок ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів безпосередньо пов'язаний з інтенсифікацією дидактичної взаємодії (термін В. Сластьоніна, Н. Філіпенко), налагодженням плідної навчальної співпраці (Л. Кондрашова, В. Серіков, А. Хуторської) всіх учасників навчального процесу. На разі нагадаємо, що інтенсифікація з психологічної точки зору (В. Давидов, П. Гальперін, І. Зимня) розглядається як сукупність чотирьох параметрів: збільшення обсягу та швидкості засвоєння навчального матеріалу; кількість і варіативність прийомів навчання (вправ); щільність і насиченість спілкування; активізація психологічних резервів того, хто навчається (І. Зимня [1]).

Навчання на ґрунті активації резервів дидактичної взаємодії повинно забезпечити також єдність освоєння студентом певних технологічних норм, самостійного творчого пошуку та колективної навчально-дослідницької діяльності. Така єдність – одна з найважливіших характеристик успішної інтенсифікації навчальної діяльності, що набуває яскраво виражений партнерський характер, представляє кожному з учасників все більші можливості для розкриття своєї індивідуальності, для творчості. Це досягається за рахунок використання різноманітних форм навчальної взаємодії, колективного осмислення проблемних ситуацій і прийняття спільних рішень. Тож робота з інтенсифікації навчальної діяльності студентів – важливий засіб формування студентського колективу, відповідного нормам та ідеалам майбутньої професії.

Цільовий, змістовий, методичний та дидактико-комунікативний блоки ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів дозволяють відтворити рівень навченості.

ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ блок і блок **САМООРГАНІЗАЦІЇ** органічно витікає з природи моделювання. **ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ БЛОК** ієрархічно-рівневої моделі передбачає розділення навчального матеріалу певного курсу на окремі частини (інформаційні порції) та добір оптимальної форми його подачі (у тому числі – за допомогою сучасних комп'ютерних засобів), добір інструментарію впливу на процеси засвоєння навчального матеріалу як у процесі аудиторної навчальної діяльності, так і у позааудиторний час (під час самостійної роботи різних видів, у тому числі – дослідницької), забезпечення «дидактичного підкріплення» у разі правильно обраної процедури засвоєння, знаходження вірного способу розв'язання задачі чи завдання тощо.

Інструментальний блок передбачає застосування сучасних засобів забезпечення інтенсифікації навчальної діяльності студентів, як-от

розробку мультимедійного супроводу інтенсифікації навчальної діяльності студентів (включення структури блоку інформаційних, довідкових та методичних матеріалів з навчальної дисципліни, які сприяють ініціюванню пізнавальної активності, створенню творчої навчального середовища та посилення самостійності студентів); реалізацію мультимедійного супроводу навчальної діяльності студентів, яка здійснюється за допомогою насичення різних форм, методів, прийомів, засобів організації навчальної роботи елементами мультимедіа (текст, звук, аудіо-, відео-, фотоматеріали, графіка, анімація), що сприяє ініціюванню активності, посиленню самостійності та спонуканню студентів до творчої діяльності; інваріантно-модульний моніторинг навчальної діяльності студентів сприяє отриманню об'єктивної, розгорнутої, порівнянної та своєчасної інформації про стан пізнавально-професійної діяльності студентів; здійснюється він за допомогою мультимедіа технологій.

Блок самоорганізації ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів націлює суб'єктів навчальної діяльності та самостійне засвоєння знань, самостійне опанування певних умінь та навичок, передбачених навчальними програмами. Саме блок самоорганізації демонструє процес просування студента по щаблях професійної майстерності. У межах цього блоку активуються можливості дистанційного навчання, первинного значення набувають консультативні послуги, які надає викладач студентам, здійснюється розробка та застосування індивідуальних та групових завдань самостійної навчально-пізнавальної діяльності студентів з урахуванням наявних пізнавально-когнітивних стилів. Багатьом студентам, особливо – студентам молодших курсів не вистачає психологічної готовності до самоорганізації своєї навчальної діяльності. За попередні періоди шкільного навчання в них не достатньо мірою сформовані уявлення про правила її організації, вони не вміють послідовно реалізувати передбачувані дії, часто – недостатньо високий пізнавальний інтерес до обраного фаху.

Змістові аспекти дидактичної інтенсифікації визначаються спрямованим відбором навчальної інформації для здійснення студентами самостійної навчальної діяльності. Загальновідомо, що самостійна навчальна діяльність студентів вищих навчальних закладів має певні специфічні особливості та виступає як досить новий вид діяльності для студента (у порівнянні з його попереднім досвідом здійснення навчальної діяльності у попередні роки навчання в загальноосвітніх навчальних закладах), нерідко педагоги-науковці позиціонують самостійну навчальну діяльність як окрему форму (поряд з лекціями, семінарами), інші визначають її як різновид навчальної діяльності студента. У сучасних дисертаційних дослідженнях з дидактики вищої школи наголос робиться на тому, що предметом самостійної навчальної діяльності студентів є самостійно засвоєні ним загальнонаукові та професійно значимі знання, узагальнені способи дій, які забезпечують досягнення кінцевого гарантованого результату навчання у вищій школі. Ефективність організації самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів залежить від: довільності пізнавальних процесів самостійного сприйняття, осмислення,

закріплення й опанування навчального матеріалу; уваги, уявлення, пам'яті, мислення й мовлення; наявності в тих, хто навчається, певних необхідних вольових якостей, а також належного достатнього рівня інтелектуального розвитку [211, с. 117].

БЛОК КОНТРОЛЮ ТА ОЦІНКИ РЕЗУЛЬТАТІВ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ має і функціональні, і структурні характеристики. Передбачається, що головним достоїнством розробленої ієрархічно-рівневої моделі є її продуктивність. Наскільки виправдане це твердження, з'ясується у межах блоку контролю та оцінки результатів інтенсифікації навчальної діяльності.

Процедури контролю та оцінки результатів навчальної діяльності студентів розглядаємо на макро- та макрорівнях. Контроль та оцінка результатів інтенсифікації навчальної діяльності на макрорівні безпосередньо пов'язані з загальною оцінкою економічної ефективності вищої освіти. Відомо, що це питання є одним із центральних в економічній теорії та практиці, оскільки містить цілу низку взаємопов'язаних питань, розв'язання яких тлумачиться неоднозначно в різних джерелах та вимагає переосмислення в нових умовах. До змісту цієї проблеми входять питання, які уточнюють природу витрат на вищу освіту (економічних і соціальних), визначення реальних витрат на вищу освіту, обґрунтування методики розрахунків показників економічного ефекту вищої освіти для суспільства в цілому та для окремої особистості. На теперішній час не існує єдності серед економістів у підходах до питань економічної ефективності вищої освіти.

Тож важливим кроком до визначення ефективності навчальної діяльності студентів та інтенсифікаційних впливів є обрахування затрат. У цьому питанні варто зважати на ті методики, які використовуються в західноєвропейських та американських дослідженнях. Як правило, вектор цих пошуків – від макропоказників (на рівні національного доходу держави та частки витрат на освіту) до мікропоказників, раціонального розподілу та використання внутрішніх ресурсів системі вищої освіти, створення нових технологій навчання, що забезпечують оновлення матеріальної бази та застосування сучасних засобів навчання, розробку показників кількісного та якісного оцінювання дидактичних систем, за допомогою яких можна було б побудувати узагальнений індекс з урахуванням мінливості цілей (у межах ринкової економіки) та нових критеріїв ефективності вищої освіти.

Велике значення для обрахунку загальних та індивідуальних (на кожного студента) витрат має їх класифікація за елементами. У загальному вигляді затрати на вищу освіту ділять на прямі і непрямі. До прямих відносять заробітну платню викладачів та технічного персоналу, вартість навчального обладнання, інвентаря, приміщень та т.п. До непрямих – витрати, які несе суспільство у зв'язку з розвитком освіти. Зростання внутрішньої ефективності веде до отримання додаткових ресурсів при сталому обсязі та та структурі затрат або до зниження затрат на одиницю ефекту (Т. Шульц [349]).

Велике значення для розрахунку ефективності інтенсифікаційних впливів на макрорівні мають дослідження, предметом вивчення яких є методика обрахування сукупних затрат. Найбільшу

цікавість у спектрі розбудови ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів представляють роботи американських економістів М. Блауга та М. Вудхолла, які створили чітку класифікацію продукту вищої освіти і розрахували індекси витрат. Кількісну характеристику продукції вищої освіти відбиває щорічна кількість випускників, ефективність підготовки яких характеризується «індексом випуску». Для вищих навчальних закладів економічного спрямування ці показники оцінки результатів навчальної діяльності та контролю якості вузівського навчання видаються оптимальними.

Контроль та оцінка результатів інтенсифікаційних впливів на мікрорівні відбувається як під час аудиторних занять (переважно семінарських та лабораторно-практичних), так і в позааудиторних видах діяльності.

Контроль є найважливішим компонентом педагогічної системи та частиною навчального процесу. Оцінка, отримана в ході контролю, визначає відповідність діяльності вимогам конкретної педагогічної системи та всієї системи освіти. І. Підласий зазначає: «Контроль як своєрідний метод навчання повинен мати яскраво виражену навчальну, розвивальну спрямованість, з'єднуватися з самоконтролем, бути необхідним і корисним насамперед самому кожному навчаючому» [6]. Існуюча система контролю знань, умінь і навичок студентів, за оцінкою науковців та нашими безпосередніми спостереженнями, має певні недоліки. По-перше, вона не забезпечує систематичну оцінку роботи студента протягом семестру з боку професорсько-викладацького складу і, по-друге, не надає студентам можливостей самостійно діагностувати рівень засвоєння змісту навчання. Тому у межах ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності передбачене подолання негативних сторін традиційного семестрового контролю.

Один з напрямків – використання технічних засобів у поєднанні з тестовою методикою. Комп'ютерний тестовий контроль є перспективним методом педагогічного контролю, швидко розвиваються напрямком на стику педагогіки, теорії педагогічних вимірювань, математичного та інформаційного моделювання, математичної статистики та автоматизації. До того ж впровадження і розвиток тестування сприятиме процесу інтеграції вітчизняної системи освіти у світову освітню практику.

Щоб управління процесом навчання здійснювалося студентом, необхідно разом із опануванням певним типом навчальної діяльності, потрібно ознайомити студентів і з еталонами (взірцями) для перевірки та контролю, повідомити про існування критеріїв перевірки та корекції. Завдяки цьому може бути здійснений самоконтроль ходу інтенсифікації та самокорекція допущених помилок. З метою розвитку самостійності потрібно наполегливо привчати студентів до систематичного самоконтролю та самокорекції пізнавальної діяльності: спочатку шляхом явної подачі еталонів (взірців) для перевірки навчальних дій, а потім шляхом засвоєння методів самоперевірки дій та створення індивідуальних еталонів.

З метою контролю та оцінки результативності інтенсифікаційних впливів можуть застосовуватись як традиційні методи й прийоми контролю (зрізові тематичні, підсумкові, залишкові контрольні роботи, заліки, іспит), так і прийоми про-

ектування майбутньої професійної діяльності, які допускають несуперечливе поєднання ділової гри і дискусії, вирішення селективних завдань (відбір оптимальних інтенсифікаційних засобів для подальшої роботи).

Блок самоорганізації, інструментальний та блок контролю й оцінки результатів інтенсифікації навчальної діяльності у сумі відтворюють рівень умілості.

Висновки. Рівень майстерності або компетентності студентів досягається внаслідок активізації всіх блоків ієрархічно-рівневої моделі інтенсифікації навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів, таким чином можна дійти до висновку про те, що при максимальній інтенсифікації навчальної діяльності студентів, виконується соціальне державне замовлення на підготовку висококваліфікованих спеціалістів.

Список літератури:

1. Заболотська О. О. Теоретико-методичні засади формування індивідуальності майбутні; Зимняя И. А. Педагогическая психология: учеб. пособие / Ирина Алексеевна Зимняя. – Ростов н/Д.: Феникс, 1997. – 480 с.
2. Кириченко О. Перспективи інноваційно-інтелектуального розвитку України / О. Кириченко, Ю. Неговська // Вища школа. – 2011. – № 3. – С. 36-46.
3. Теоретико-методичні засади формування індивідуальності майбутніх учителів-словесників у професійній підготовці: автореф. дис. ... доктора пед. наук: 13.00.04 / Ольга Олександрівна Заболотська. – Одеса: Південноукраїнський держ. пед. ун-т ім. К. Д. Ушинського, 2007. – 42 с.
4. Малихін О. В. Організація самостійної навчальної діяльності студентів вищих педагогічних навчальних закладів: теоретико-методологічний аспект: монографія / Олександр Володимирович Малихін. – Кривий Ріг: Видавничий дім, 2009. – 307 с.
5. Павлова Е. С. Технология интенсификации учебного процесса в вузе: диссертация ... кандидата педагогических наук: 13.00.08 / Павлова Елена Сергеевна. – Тольятти, 2007. – 229 с.
6. Підласий І. П. Практична педагогіка або три технології / Іван Підласий. – К., Видавничий дім «Слово», 2004. – 616 с.

Малыхина С.В.

Национальный транспортный университет

ИЕРАРХИЧНО-УРОВНЕВАЯ МОДЕЛЬ ДИДАКТИЧЕСКОЙ ИНТЕНСИФИКАЦИИ УЧЕБНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ И ЕЕ ФУНКЦИОНАЛЬНО-СТРУКТУРНЫЕ КОМПОНЕНТЫ И БЛОКИ

Аннотация

В статье рассмотрены представления о иерархично-уровневой модели дидактической интенсификации учебной деятельности студентов высших учебных заведений, как совокупности определенных компонентов и блоков. Представлены структурные компоненты и структурные блоки дидактической интенсификации учебной деятельности студентов высших учебных заведений. Подробно раскрыты существенные характеристики каждого блока иерархично-уровневой модели дидактической интенсификации.

Ключевые слова: иерархично-уровневая модель дидактической интенсификации учебной деятельности студентов высших учебных заведений, функционально структурные компоненты иерархично-уровневой модели, учебная деятельность, студенты высших учебных заведений.

Malykhina S.V.

National Transport University

HIERARCHICAL LEVEL MODEL OF EDUCATIONAL ACTIVITY'S DIDACTIC INTENSIFICATION AND ITS FUNCTIONAL STRUCTURAL COMPONENTS AND UNITS

Summary

The idea of hierarchical level model of didactic intensification of higher educational institutions students' educational activity as a set of specific components and units. Structural components and structural units of didactic intensifying higher educational institutions students' educational activity are presented. Details disclosed intrinsic characteristics of each block of hierarchical level model of didactic intensification.

Keywords: hierarchical level model of didactic intensification of higher educational institutions students' educational activity, hierarchical level model's functional structural components, educational activities, students of higher educational institutions.